

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Miladou Haplovou ve věci žalobkyně **A.P.**, zast. Mgr. Vladimírem Kyrychem, advokátem se sídlem Divadelní 4, 602 00 Brno, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5, o invalidní důchod, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 11.8.2011, č.

t a k t o :

I. Žaloba se zamítá.

II. Žalované se nepřiznává náhrada nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ze dne 11.8.2011, č. žalovaná zamítla námitky žalobkyně a rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 22.6.2011 potvrdila. Potvrzeným rozhodnutím ČSSZ zamítla účastníci řízení podle § 41 odst. 3 a pro nesplnění podmínek ust. § 39 odst. 2 písm. c) zák. č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění žádost o změnu výše invalidního důchodu, neboť podle posudku MěSSZ Brno ze dne 20.5.2011 není invalidní pro invaliditu třetího stupně, ale je nadále invalidní pro invaliditu druhého stupně. V námitkách žalobkyně namítala, že její zdravotní stav odpovídá invaliditě třetího stupně a navrhla, aby byl zdravotní stav znovu posouzen. Žalovaná přezkoumala napadené rozhodnutí vzhledem k námitkám žalobkyně a posoudila její invaliditu podle § 5 písm. j) a § 8 odst. 9 zák.č. 582/1991 Sb. Podle posudku o invaliditě ze dne 9.8.2011, který byl podán na základě rozsáhlé zdravotní dokumentace vyplývá, že je invalidní podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění od 1.1.2010 a jde o invaliditu druhého stupně podle § 39 odst. 2 písm. b) téhož zákona. Míra poklesu pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu byla určena ve výši 60%, když rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kap. V, položce 4d, přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity, pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti ve výši 60%.

Žalobou ze dne 10.10.2011 se žalobkyně domáhá přezkoumání rozhodnutí s tím, že předložila veškeré rozhodující podklady o svém zdravotním stavu a pracovní schopnosti, ale domnívá se, že žalovaná nevyhodnotila míru poklesu pracovní schopnosti a zdravotní stav správně. Při posuzování zdravotního stavu žalovaná v posudcích nerespektovala ust. § 3 odst. 1 týkající se možnosti navýšení horní hranice v příslušné položce o 10% bodů, dále nerespektovala ust. § 3 odst. 2, neboť v jejím případě dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav má vliv na její schopnost pokračovat v předchozí výdělečné činnosti, a proto je dán předpoklad pro zvýšení horní hranice míry poklesu o 10%. Dále mělo být přihlédnuto k tomu, že došlo ke zhoršení jejího zdravotního stavu, nikoliv stabilitě, jak se uvádí v posudku ze dne 9.8.2011, z něhož vychází rozhodnutí žalované ze dne 11.8.2011. Opak je pravdou, neboť v posledních měsících došlo ke zhoršení zdravotního stavu. Je přesvědčena, že kvantita a závažnost jejích omezení splňují předpoklad pro navýšení horní hranice o 10%. Dále namítala, že její zdravotní stav měl být hodnocen podle kap. V, položky 4e, i když odmítla umístění v ústavním zařízení, protože trpí chronickým strachem se sdílením prostor s jinými lidmi, či setrvání v jí neznámých prostorách. Navrhla proto, aby bylo napadené rozhodnutí zrušeno.

Soud vyžádal a provedl důkaz posudkem Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen „PK MPSV“) v Brně ze dne 27.1.2012. Posudková komise za účasti odborného lékaře – psychiatra hodnotila zdravotní stav na základě lékařských nálezů v posudkové dokumentaci, ve zdravotní dokumentaci odborného psychiatra, doložených nálezů k žalobě a v dokumentaci k námitkovému řízení. Během jednání byla přítomnými lékaři přešetřena. Lékařské nálezy, které posudková komise hodnotila a k nimž přihlédla, jsou v posudku citovány. Podle posudkové komise jsou v popředí obtíží dlouhodobé problémy psychické, původně hodnocené jako anxiózní a depresivní, od roku 2011 klasifikovány jako bipolární porucha. Je přítomna porucha osobnosti, maladaptace, vyhýbavost, úzkostlivost. Navrženou hospitalizaci odmítla. Od roku 2011 užívá léky na stabilizaci psychického stavu. Nad svým onemocněním má náhled, je orientovaná, schopna spolupráce, stav souvisí zčásti s dysharmonickým prostředím v dětství a dlouhodobým domácím násilím, kterému v současnosti již není vystavena. Léčí se pro vysoký krevní tlak a cukrovku, bez nutnosti užívat insulin, komplikace těchto onemocnění nejsou přítomny. Nelze prokázat depresivní či manické postižení zvláště těžké, rychlé cyklování, ultrarychlé změny, nutnost hospitalizace, nelze prokázat dlouhodobé podstatné omezení či závažné narušení výkonu všech nebo většiny denních aktivit. Stav komise hodnotí jako hraniční mezi středně těžkým postižením a postižením těžkým (kap. V, položka 4c/4d). Nelze prokázat dezintegraci duševních schopností či deterioraci intelektu. Rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení podle vyhl. č. 359/2009 Sb., podle kap. V, položky 4d a míru poklesu pracovní schopnosti stanovila ve výši 60%, zahrnující i pokles pracovní schopnosti v důsledku ostatních onemocnění a procentní výměra se nemění ani po přihlédnutí k § 3 a § 4 vyhlášky. Posudková komise uzavřela, že k datu vydání napadeného rozhodnutí byla invalidní podle § 39 odst. 1 zák. č. 155/1995 Sb., ve znění účinném od 1.1.2010 a šlo o invaliditu druhého stupně podle § 39 odst. 2 písm. b) téhož zákona a nešlo o invaliditu třetího stupně. Šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 50%, nedosahoval však více než 69%.

K nařízenému jednání dne 21. 2.2012 se žalobkyně nedostavila, omluvena svým zástupcem a k podanému posudku zástupce uvedl, že se posudková komise nevypořádala

pokračování

34 Ad 83/2011-30

s námitkou týkající se aplikace ust. § 3 a se závěrem k psychiatrické zprávě ze dne 6.5.2011 týkajícího se zbývajících pracovního potenciálu. Doplnění dokazování nenavrhl.

Žalovaná navrhla, aby soud žalobu zamítl vzhledem k závěru v posudku PK MPSV v Brně ze dne 27.1.2012.

Na základě shora provedených důkazů dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná. Zásadní žalobní námitky – nesprávné posouzení zdravotního stavu posuzujícími lékaři soud posuzoval podle posudku PK MPSV se sídlem v Brně, který si vyžádal. V posudku ze dne 27.1.2012 se posudková komise podrobně zabývala zdravotním stavem žalobkyně a hodnotila ho na základě úplné zdravotní dokumentace, zejména vyžádané dokumentace psychiatrické. Ty odborné lékařské nálezy, k nimž přihlédla, podrobně v posudku citovala a vycházela z jejich závěrů. Zhodnocení zdravotního stavu podle soudu posudková komise provedla podrobně, zdůvodnila, proč zdravotní stav nelze hodnotit podle jiné položky rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu. Pokud se týká aplikace § 3 vyhlášky posudková komise v posudku uvedla, že samotný zdravotní stav je na rozhraní položek 4c – 4d, stanovila-li míru poklesu pracovní schopnosti podle položky 4d, logicky nemůže dojít ke zvýšení podle § 3 odst. 1 vyhlášky. Podle posouzení pracovní schopnosti je schopna vykonávat jednodušší práce, např. úklidové, které dříve vykonávala a tudíž nemohlo dojít ani k navýšení podle § 3 odst. 2 vyhlášky. Rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu posudková komise hodnotí přesvědčivě, objektivně, uvádí posudková hlediska, která musí být naplněna pro hodnocení zdravotního stavu podle písm. 4e kap. V. Soud pojal posudek jako rozhodující důkaz pro posouzení žaloby, neboť je objektivní, úplný a přesvědčivý. Závěr posudku činí napadené rozhodnutí žalované správným a v souladu se zákonem. Soud proto žalobu ve smyslu ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítá.

Žalobkyně nebyla ve věci úspěšná, žalovaná nemá právo na náhradu nákladů řízení ze zákona, soud proto rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku shora a nepřiznal jí náhradu nákladů řízení (§ 60 odst. 1, 2 s.ř.s.).

P o u č e n í :

Rozsudek, který byl doručen účastníkům nabývá právní moci dnem doručení (§ 54 odst. 5 s.ř.s.). Kasační stížnost proti rozhodnutí lze podat pouze za podmínek stanovených v § 102) a násl. s.ř.s. ve lhůtě 2 týdnů ode dne doručení rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně prostřednictvím Krajského soudu v Brně ve dvojím vyhotovení. Stěžovatel, který nemá vysokoškolské právnické vzdělání, musí být zastoupen advokátem (§ 105 odst. 2 s.ř.s.).

V Brně dne 21. února 2012

JUDr. Milada Haplová, v.r.
samosoudkyně

